

Dosarul nr. 2ra-264/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Melinti împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanic și Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la obligarea includerii în certificatul de invaliditate a cauzei de invaliditate și a procentului păstrat al capacității de muncă

împotriva încheierii din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins demersul depus de Anatolie Melinte și de reprezentantul acestuia, avocatul Svetlana Mazur privind numirea expertizei consiliului de experți pentru determinarea gradului de invaliditate și

împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur și menținută hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 6 decembrie 2011, Anatolie Melinti a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Republican de Expertiză Medicală a Vitalității cu privire la restabilirea gradului de invaliditate.

În motivarea acțiunii a invocat că la 31 octombrie 2016 i-a fost oferit XXXXX, pe care l-a deținut trei ani.

Prin certificatul din 26 februarie 2010, Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității i-a retras XXXXX din motiv că nu a fost determinat gradul de invaliditate, accentuând mențiunea că are nevoie de restricții acordate de Consiliul medical consultativ al instituției curative.

A menționat că până la reexaminarea medicală, a înaintat un demers pârâtului, prin care a solicitat eliberarea unui certificat ce ar confirma sau infirma dacă circumstanțele gradului de invaliditate și multiplele diagnoze cronice confirmate au legătură cu deplasările de serviciu timp de 15 ani, cu schimburile de noapte și alți factori nocivi legați de locul de muncă de la care a fost concediat în legătură cu starea sănătății.

Prin răspunsul nr. M-96/10 din 16 martie 2010, i-a fost comunicat că întrebările expuse nu țin de competența Consiliului Republican de Expertiză Medicală a Vitalității.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii cu privire la expertiza judiciară, art. 166-167, 185 CPC, Legii cu privire la expertiza medicală a vitalității și Legii privind Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității.

A solicitat restabilirea gradului de invaliditate, efectuarea expertizei medico-legale în comisie pentru stabilirea gradului de invaliditate care corespunde stării lui de sănătate, determinarea legăturilor cauzale care au provocat îmbolnăvirea, determinarea procentuală a pierderii capacității de muncă care reflectă gradul de reducere a funcționalității organelor, sistemelor de organe și a întregului organism, precum și rezultatele măsurilor de tratament și a posibilităților de reabilitare.

La 19 decembrie 2011, Anatolie Melinti a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la efectuarea expertizei judiciare în comisie.

În motivarea acesteia a invocat că în anul 1992 a fost angajat în calitate de însoțitor de vagon la ÎS „Calea Ferată din Moldova”, unde a activat timp de 15 ani.

A relatat că în luna decembrie 1993 a fost trimis în deplasare în orașul Penza din Federația Rusă, însă, vagonul pe care îl însoțea nu a fost dotat cu echipamentul și materialele necesare și anume nu a fost aprovizionat cu cantitatea necesară de cărbune pentru a fi încălzit pe toată perioada deplasării.

Astfel, în orașul Penza a ajuns în termen de trei zile, deoarece s-au folosit de dreptul de undă verde în legătură cu transportarea tehnicii militare, dar drumul de întoarcere a durat circa două săptămâni, fiind parcurs fără încălzire, iar gerul depășea 30 grade de frig, fapt ce i-a afectat grav starea sănătății, fiind supus primei intervenții XXXXX.

A invocat că trimiterea de către angajator în deplasarea neasigurată tehnic și material a dus la incapacitatea sa de a își întreține familia, precum și riscul pierderii locuinței din cauza datoriilor enorme, lipsa surselor de supraviețuire și refuzul de a acorda ajutor în caz dificil și de pericol a vieții după 15 ani de activitate, eliberarea din serviciu cu scopul de a ascunde faptul accidentului de muncă.

A considerat că urmare a acțiunilor pârâtului i-au fost încălcate drepturile sale garantate de art. 36, 43 și 47 din Constituția Republicii Moldova și alte acte internaționale la care Republica Moldova este parte.

La fel, a evidențiat că pârâtul a refuzat categoric recunoașterea faptului că a fost trimis în deplasare de serviciu, cât și faptul accidentului de muncă și a bolii profesionale.

Așadar, numirea unei expertize medico-legale în comisie la Centrul de Medicină Legală este necesară pentru confirmarea sau infirmarea accidentului de

muncă, caracterul profesional al bolilor, determinarea cauzelor care au provocat îmbolnăvirea și procentul pierderii capacității de muncă.

Și-a înemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii cu privire la expertiza judiciară, art. 196, 243, 244, 329, 348 Codul muncii, art. 60, 166-167, 185 CPC.

A solicitat efectuarea expertizei judiciare în comisie pentru confirmarea sau infirmarea accidentului de muncă, caracterul profesional al bolilor, determinarea cauzelor care au provocat îmbolnăvirea și procentul pierderii capacității de muncă.

Prin încheierea din 28 decembrie 2011 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, cauzele civile nominalizate au fost conexe într-un singur proces.

La 26 aprilie 2016, Anatolie Melinti a depus cererea de concretizare a pretențiilor împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanica și ÎS „Calea Ferată din Moldova”, prin care a solicitat obligarea Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanica de a include în certificatul de invaliditate cauza de invaliditate „boală profesională” și procentul păstrat al capacității de muncă de 40 %.

A relatat că la 22 februarie 2016, s-a adresat Consiliului National pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanica cu o cerere prin care a solicitat reexaminarea cazului cu stabilirea dezabilității „boală profesională” și a procentului păstrat al capacității de muncă 40 %, însă, prin răspunsul din 17 martie 2016, i-a fost comunicat că patologia prezentată nu a fost contribuită de acțiunea factorilor ocupaționali.

Astfel, la 28 martie 2016, s-a adresat cu o cerere prealabilă și la 26 aprilie 2016 a primit același răspuns de refuz.

A considerat refuzul pârâtului neîntemeiat, deoarece în urma accidentului de muncă a pierdut mai mult de 50 % din capacitatea de muncă și a căpătat boală profesională.

Prin hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatolie Melinti și menținută hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Prin decizia din 11 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Anatolie Melinti și de reprezentantul acestuia, avocatul Svetlana Mazur, casată decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins demersul depus de Anatolie Melinte și de reprezentantul acestuia, avocatul Svetlana Mazur privind numirea expertizei consiliului de experți pentru determinarea gradului de invaliditate.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur și menținută hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că din raportul de expertiză medico-legală nr. 210 din 12 mai 2013,

efectuat de Centrul de Medicină Legală, la etapa extrajudiciară, rezultă că niciuna din maladii nu poate fi calificată drept consecință (urmare) a condițiilor în care s-a aflat Anatolie Melinti în timpul deplasării Chișinău-Penza-Chișinău, dar și ulterior acesteia. Totodată, a constatat că niciuna din maladii nu a fost calificată drept boală profesională, legată de condiții nocive de lucru.

Potrivit raportului nr. 443 din 5 mai 2017, întocmit la etapa judiciară, pentru determinarea dezabilității și capacității de muncă la adulți, efectuat de Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, prezentat de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al RM, prin scrisoarea nr. 01-623 din 24 mai 2017, în urma reexpertizării lui Anatolie Melinti și evaluării documentației medicale, Consiliul de Control și Revedere a Deciziilor a emis decizia finală de neîncadrare în grad de dezabilitate cu procentul păstrării capacității de muncă 65 %, în momentul reevaluării, semne de dezabilitate nu au fost constatate, iar dezabilitatea stabilită anterior lui Anatolie Melinti nu a fost cauzată de o boală profesională sau de un accident de muncă.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au reținut că la materialele dosarului Anatolie Melinti nu a anexat probe concludente și pertinente sau acte justificative care să demonstreze faptul că boala/gradul de invaliditate survine în rezultatul prestării muncii la ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

La 8 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur a declarat recurs împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, a deciziei instanței de apel și a încheierii din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet specializat în procedură administrativă, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat că Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, prin raportul nr. 443 din 5 mai 2017, anulându-i gradul de invaliditate fără termen, s-a răfuit cu dânsul pe motiv că s-a adresat în instanță, încălcând prevederile din Anexa 3 la Hotărârea de Guvern nr. 357 din 18 aprilie 2018, Instrucțiunea privind determinarea gradului de dizabilitate.

A evidențiat că așa-zisa expertizare a avut loc cu încălcarea legislației, având buletinul de identitate expirat, fiind persoană fără identitate, adică până la data pronunțării de către Curtea Constituțională a neconstituității unei legi din Codul de Executare privind interzicerea perfectării actelor de identitate (de care a fost vizat și dânsul).

Raportul menționat nu a fost întocmit complet, nefiind întocmite diagnozele complete în baza cărora i-a fost stabilit gradul accentuat și fără termen a invalidității și eronat descris procentajul păstrat al capacității de muncă. Nu a oferit răspuns nici la una din întrebările indicate în încheierea instanței de judecată și nu a reflectat serviciu cu caracter nociv indicat în Lista Bolilor Profesionale, aprobată prin ordinul Ministerului Sănătății al RM nr. 257 din 8 noiembrie 1993.

A mai notat că expertul audiat în instanța de judecată nici nu știa despre faptul că XXXXX, fapt care demonstrează repetat ilegalitatea anulării gradului de invaliditate.

Astfel, a invocat dezacordul cu stabilirea cauzei invalidității - afecțiune obișnuită și procentul păstrat al capacității de muncă 60 %, deoarece în urma accidentului de muncă a pierdut mai mult de jumătate din capacitatea de muncă și în rezultat a căpătat boală profesională.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare, având în vedere că în cererea de chemare în judecată dânsul a solicitat obligarea Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanic să includă în certificatul de invaliditate cauza invalidității „boala profesională” și procentul păstrat al capacității de muncă 40 %, nu au argumentat privitor la cerințele menționate și superficial s-au expus în hotărâre.

Totodată, a reiterat că în instanța de apel, la 16 august 2019, a înaintat un demers privind numirea expertizei în comisie, iar prin încheierea din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, demersul a fost respins.

A subliniat că completul judiciar fiind necompetent să judece cauza, prin încheiere, urma a delega competențele completului specializat în cauze de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, or inițial urma a fi reținută pentru examinare în complet specializat în materie de contencios.

Sub acest aspect și ținând cont de obiectul prezentei cauze, precum și de temeiurile de fapt și de drept invocate, a remarcat că competența materială sub aspect procesual, aparține completelor specializate în materie de contencios administrativ și nu de materie civilă.

La 18 ianuarie 2021, în adresa Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanic și ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Anatolie Melinti, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 11 vol. IV), fiind recepționată la 21 ianuarie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 18-19 vol. IV).

La 16 februarie 2021, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a depus referință la recursul declarat de Anatolie Melinti, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Consiliul Botanic să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 decembrie 2020 împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că

nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatolie Melinti, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh